

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЧОРНОМОРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені ПЕТРА МОГИЛИ

Рівень вищої освіти	Третій (освітньо-науковий) рівень
Галузь знань	03 «Гуманітарні науки»
Спеціальність	032 «Історія та археологія»
Кваліфікація	Доктор філософії

Третій (освітньо-науковий) рівень вищої освіти відповідає восьмому кваліфікаційному рівню Національної рамки кваліфікацій і передбачає здобуття особою теоретичних знань, умінь, навичок та інших компетентностей, достатніх для продукування нових ідей, розв'язання комплексних проблем у галузі професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності, оволодіння методологією наукової та педагогічної діяльності, а також проведення власного наукового дослідження, результати якого мають наукову новизну, теоретичне та практичне значення.

Доктор філософії – це освітній і водночас перший науковий ступінь, що здобувається на третьому рівні вищої освіти на основі ступеня магістра. Ступінь доктора філософії присуджується спеціалізованою вченою радою вищого навчального закладу або наукової установи в результаті успішного виконання здобувачем вищої освіти відповідної освітньо-наукової програми та публічного захисту дисертації у спеціалізованій вченій раді.

Нормативний строк підготовки доктора філософії в аспірантурі становить чотири роки. Обсяг освітньої складової освітньо-наукової програми підготовки доктора філософії становить 60 кредитів ЄКТС.

**Доктор філософії підготовлений до роботи в галузях економіки
за ДК 009:2010:**

Код	Назва	NACE (Rev. 1.1)	ISIC (Rev. 4)
M	ПРОФЕСІЙНА, НАУКОВА ТА ТЕХНІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ		M
72	Наукові дослідження та розробки		72
72.20	Дослідження й експериментальні розробки у сфері суспільних і гуманітарних наук	73.10*	7220
P	ОСВІТА		P
85.42	Вища освіта	80.30*	8530*
85.6	Допоміжна діяльність у сфері освіти		855
85.60	Допоміжна діяльність у сфері освіти	74.14*	8550
R	МИСТЕЦТВО, СПОРТ, РОЗВАГИ ТА ВІДПОЧИНОК		R
91	Функціонування бібліотек, архівів, музеїв та інших закладів культури		91
91.0	Функціонування бібліотек, архівів, музеїв та інших закладів культури		910
91.01	Функціонування бібліотек і архівів	75.14*	9101
91.02	Функціонування музеїв	92.52*	9102*
91.03	Діяльність із охорони та використання пам'яток історії, будівель та інших пам'яток культури	92.52*	9102*

**Доктор філософії історії здатний виконувати зазначені професійні роботи
за ДК003:2010:**

Код КП	Професійна назва роботи
1237	Керівники науково-дослідних підрозділів та підрозділів з науково-технічної підготовки виробництва та інші керівники
1237.2	Начальники (завідувачі) науково-дослідних підрозділів та підрозділів з науково-технічної підготовки виробництва та інші керівники
1238	Керівники проектів та програм
23	Викладачі
231	Викладачі університетів та вищих навчальних закладів
2310	Викладачі університетів та вищих навчальних закладів
2310.2	Інші викладачі університетів та вищих навчальних закладів
2359.1	Інші наукові співробітники в галузі навчання
2442	Професіонали в галузі археографії, археології, географії, кримінології, палеографії та соціології
2442.1	Наукові співробітники (археографія, археологія, географія, кримінологія, палеографія, соціологія)

2442.2	Археографи, археологи, географи, кримінологи, палеографи та соціологи
2443	Професіонали в галузі філософії, історії та політології
2443.1	Наукові співробітники (філософія, історія, політологія)
2443.2	Філософи, історики та політологи

Доктор філософії історії зможе працювати:

КОД КП	КОД ЗКПТР	ВИПУСК ЄТКД	ВИПУСК ДКХП	ПРОФЕСІЙНА НАЗВА РОБОТИ
2310.2	-	-		Викладач вищого навчального закладу
2310.1	21795	-		Доцент
1229.4	21909	-		Завідувач кафедри
2443.2	-	-		Історик
2443.2				Історик (політика)
2443.2				Історик (суспільні відносини)
2443.1	23667	-		Науковий співробітник (філософія, історія, політологія)
2442.1				Науковий співробітник-консультант (археографія, археологія, географія, кримінологія, палеографія, соціологія)
2431.1				Науковий співробітник-консультант (архівна справа, музеєзнавство)
2310.1	24456	-		Професор кафедри

Вимоги до освітньої підготовки

Нормативний строк підготовки доктора філософії в аспірантурі становить чотири роки. Обсяг освітньої складової освітньо-наукової програми підготовки доктора філософії становить 60 кредитів ЄКТС.

Наукові установи можуть здійснювати підготовку докторів філософії за власною освітньо-науковою програмою згідно з отриманою ліцензією на відповідну освітню діяльність або за освітньо-науковою програмою, окремі елементи якої забезпечуються іншими науковими установами та/або вищими навчальними закладами.

Третій (освітньо-науковий) рівень вищої освіти відповідає восьмому кваліфікаційному рівню Національної рамки кваліфікацій і передбачає здобуття особою теоретичних знань, умінь, навичок та інших компетентностей, достатніх для продукування нових ідей, розв'язання комплексних проблем у галузі професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності, оволодіння методологією наукової та педагогічної діяльності, а також проведення власного наукового дослідження, результати якого мають наукову новизну, теоретичне та практичне значення.

У викладанні навчальних дисциплін нормативної частини змісту навчання беруть участь доктори наук, професори, кандидати наук, доценти, які мають певний стаж практичної, наукової та педагогічної роботи. Доцільно, щоб викладачі, які забезпечують дисципліни циклу професійної та практичної підготовки, в переважній більшості мали наукові ступені доктора в галузі історичних наук.

Професорсько-викладацький склад, який здійснює навчальний процес, періодично та своєчасно проходить стажування. Доцільно, щоб викладачі, які забезпечують дисципліни циклу професійної та практичної підготовки, після підготовки проходили стажування в провідних українських та закордонних установах, що спеціалізуються у галузі історії України та всесвітньої історії.

Вимоги до наукової підготовки

Результати навчання та науково-дослідницької діяльності аспірантів мають бути представлені через набуття ними теоретичних знань, умінь, навичок та інших компетентностей достатніх для продукування нових ідей, розв'язання комплексу проблем у галузі професійної та (або) дослідницької діяльності, оволодіння методологією наукової та педагогічної діяльності, а також проведення власного дослідження результати якого мають наукову новизну, теоретичну та практичну значимість.

Основні результати науково-дослідницької діяльності аспірантів мають бути представлені наступними складовими:

Підготовка дисертаційної роботи, яка рекомендована кафедрою до захисту на спеціалізованій вченій раді.

Публікація за темою дисертації не менше 5-ти статей у фахових виданнях, з яких не менше як 1 стаття має бути опублікована у виданнях, які входять до міжнародних наукометричних баз даних визначених МОН.

Апробація результатів дисертаційної роботи шляхом участі в роботі не менше 5-ти вітчизняних та міжнародних конференцій.

Державна атестація

Державна атестація проводиться на основі аналізу успішності навчання, оцінювання якості розв'язання випускниками задач діяльності, та рівня сформованості компетенцій вирішувати задачі діяльності, які можуть виникнути.

Доктор філософії – це освітній і водночас перший науковий ступінь, що здобувається на третьому рівні вищої освіти на основі ступеня магістра. Ступінь доктора філософії присуджується спеціалізованою вченою радою вищого навчального закладу або наукової установи в результаті успішного виконання здобувачем вищої освіти відповідної освітньо-наукової програми та публічного захисту дисертації у спеціалізованій вченій раді.

Тематика дисертаційних досліджень

Дисертаційні дослідження за спеціальністю 032 «Історія та археологія» можуть бути з «Історії України» та «Всесвітньої історії»:

1. *«Історія України»* – це галузь науки, яка досліджує перебіг історичного процесу на українській етнічній території з часів початку писемної історії й до сьогодення, розглядаючи національну історію у світовому та загальноєвропейському цивілізаційному контексті.

Напрямки досліджень:

- Історія Київської Русі.
- Галицьке-Волинське князівство.
- Україна середньовічна.
- Українські землі під литовським та польським пануванням.
- Визвольна війна українського народу XVII ст.
- Українські землі у складі Російської та Австрійської (Австро-Угорської) імперій.
- Національне відродження українського народу.
- Історія української державної ідеї.
- Історія національних визвольних змагань (1900-1920-ті рр.)
- Історія української еміграції (1920-1930-ті рр.).

- Україна у часи між двома світовими війнами (УРСР та західноукраїнські землі).
- Історія України періоду Другої світової війни.
- Повоєнна історія України.
- Розбудова незалежної Української держави.
- Історія культури українського народу.
- Релігія і церква в історії України.
- Міжнародні зв'язки України.
- Історія української діаспори.

2. Всесвітня історія – це галузь науки, яка вивчає життя людського суспільства в усіх його проявах, зв'язках з природним середовищем, у його історичній спадкоємності від його появи до сьогодення з метою розуміння його сучасного стану та перспектив його розвитку.

Напрямки досліджень:

- Процес антропо- та соціогенезису, перехід від варварства до цивілізації.
- Політичні форми суспільного життя, їх різновиди та тенденції розвитку. Перебіг політичної історії.
- Соціальні форми суспільного життя, їх різновиди та тенденції розвитку.
- Матеріальний побут, економіка, їх місце в історичному розвитку та взаємодія з іншими формами суспільного життя.
- Ідеологічні форми суспільного життя, їх місце в історії людської цивілізації.
- Історична спадкоємність у розвитку цивілізації.
- Макро- і мікродемографічні процеси, їхнє місце в історичному розвитку людства.
- Соціоекологія в історії людства
- Етно- та соціопсихологія в історії людства.
- Міжетнічні та міжнаціональні відносини у всесвітній історії.
- Особистості, їхня роль у суспільному житті.
- Культурні і духовні форми суспільного розвитку.
- Етнокультурні зв'язки.

Програмні (загальні та професійні) компетентності випускників аспірантури

За результатами виконання ОНП підготовки докторів філософії за спеціальністю 032 «Історія та археологія» випускники аспірантури набувають загальні та професійні компетентності:

Вид компетентності	Зміст компетентності
1. Загальні компетентності	
1.1. Оволодіння загальнонауковими (філософськими) компетентностями, спрямованими на формування системного наукового світогляду, професійної етики та загального культурного кругозору	<ul style="list-style-type: none"> – Дотримуватись норм наукової етики щодо здійснення наукової діяльності та проведення власного наукового дослідження. – Здатність визначати відповідні задачі та окреслювати їх таким чином, щоб просувати та трансформувати наукові знання та розуміння. – Здатність організовувати набуття теоретичних та практичних інструментів, скеровуючи зусилля і об'єднуючи результати різних досліджень та аналізів, представляючи остаточний результат до визначеного кінцевого терміну. – Здатність формулювати та вдосконалювати важливу дослідницьку задачу, для її вирішення збирати необхідну інформацію та формулювати висновки, які можна захищати в науковому контексті. – Знання основних можливостей наукової співпраці для соціальних та гуманітарних наук. – Знання стандартів і типу мислення, необхідних для наукового дослідження та опублікування, включаючи критичну обізнаність та інтелектуальну чесність.
1.2. Набуття універсальних навичок дослідника, зокрема усної та письмової презентації результатів власного наукового дослідження українською мовою, застосування сучасних інформаційних технологій у науковій діяльності, організації та проведення навчальних занять, управління науковими проектами та/або складення пропозицій щодо фінансування наукових досліджень, реєстрації прав інтелектуальної власності	<ul style="list-style-type: none"> – Здатність готувати підбір матеріалу для преси / об'єднання інформації з питань викладацько-професорських ініціатив, публікувати їх у пресі чи на веб-сторінці. – Здатність детально розробляти та переконливо презентувати групі кваліфікованих дослідників відповідний добре обґрунтований план дослідження для вирішення важливої задачі. – Здатність писати, розмовляти та слухати відповідно до різних реєстрів рідною мовою. – Здатність планувати та на основі дослідження робити внесок до історико-географічних знань, пов'язаних з важливою задачею, який відповідає якості матеріалів для друку. – Здатність презентувати результати дослідження в науковому та ненауковому контекстах, усно та письмово, у формі наукових семінарів, наукових зустрічей та громадських ініціатив (соціально-орієнтовані робочі зустрічі). – Здатність рецензувати публікації та презентації, а також брати участь у наукових дискусіях.

<p>1.3. Здобуття мовних компетентностей, достатніх для представлення та обговорення результатів своєї наукової роботи іноземною мовою (англійською або іншою відповідно до специфіки спеціальності) в усній та письмовій формі, а також для повного розуміння іншомовних наукових текстів з відповідної спеціальності</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Здатність писати, розмовляти та слухати відповідно до різних реєстрів іноземною мовою. – Здатність представляти свої результати дослідження іноземною мовою. – Здатність рецензувати публікації та презентації, а також брати участь у міжнародних наукових дискусіях. – Співпраця в а міжнародному середовищі, щоб завершити спеціальні завдання, пов'язані з дисципліною (збір та опрацювання даних, розвиток аналізу, представлення та обговорення результатів).
<p>2. Професійні компетентності</p>	
<p>2.1. Здобуття глибоких знань із спеціальності, за якою аспірант проводить дослідження, зокрема засвоєння основних концепцій, розуміння теоретичних і практичних проблем, історії розвитку та сучасного стану наукових знань за обраною спеціальністю, оволодіння термінологією з досліджуваного наукового напрямку</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Детальні або дуже детальні знання спеціальної області дослідження в поєднанні зі знаннями загальної наукової дискусії та внеску до індивідуальної історичної області дослідження. – Здатність аналізувати та посилатися на відповідні основні історико-географічні роботи останньої половини минулого століття в письмовій формі, через усні виступи та презентації, в дисертації, знання дискусій та трендів. – Здатність визначати, мати доступ, аналізувати та поєднувати інформацію з різних джерел, документів та текстів для розгляду відповідних історичних задач. – Здатність використовувати облікову інформацію з архіву, бібліотечні каталоги та найновіші ІКТ-ресурси, щоб локалізувати джерела та документальний матеріал, корисний для свого власного дослідження. – Здатність знаходити, аналізувати та об'єднувати набір документів з різних архівів та джерел у результуючій дисертації. – Здатність знаходити, відбирати та інтерпретувати значні кількості архівного та документального матеріалу. – Знання основних можливостей наукової співпраці для соціальних та гуманітарних наук, аспекти своєї власної області дослідження. – Обізнаність та здатність взаємодіяти інтелектуально з найновішими історичними дослідженнями в спеціальній області дослідження.
<p>2.2. Набуття науково-педагогічних навичок</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Вміння планувати і ефективно використовувати час у науковій та педагогічній роботі. Вибирати і ефективно використовувати сучасні освітні технології, методи і засоби навчання з метою забезпечення високого рівня особистісного та професійного розвитку студента. – Здатність брати участь у організації науково-педагогічної роботи профільної кафедри, знати та розуміти принципи організації роботи профільної кафедри (розподіл функціональних обов'язків, розподіл педагогічного навантаження, місце кафедри у системі

	<p>науково-дослідної роботи факультету й університету)</p> <ul style="list-style-type: none"> – Здійснювати науково-дослідницьку роботу у вищому навчальному закладі, у тому числі, керівництво науково-дослідницькою роботою студентів. – Практичне вміння створювати власні науково-педагогічні твори за профілем кафедри (робоча навчальна програма, конспект лекцій, навчально-методичний комплекс, розділи навчально-методичного посібника, навчального посібника, підручника, практикуму, вміння проводити, практичні, семінарські заняття, консультації, керувати самостійною роботою тощо) – Теоретичні педагогічні знання, практичні вміння, особистісні якості педагога.
2.3. Набуття навичок для написання індивідуального дисертаційного дослідження	<ul style="list-style-type: none"> – Здатність завершити розширене оригінальне дослідження, що базується на критичному розгляді джерел та забезпечене необхідним науковим апаратом таким, як нотатки, бібліографія та публікація відповідних документів. – Здатність планувати та на основі дослідження робити внесок до історичних знань, пов'язаних з важливою науковою задачею. – Розуміння та здатність застосовувати на практиці принципи дослідження в історії, соціальних та гуманітарних науках.

Таблиця розподілу змісту освітньо-наукової програми та максимальний навчальний час за циклами підготовки

<i>Термін навчання 4 роки</i>	<i>год.</i>	<i>кред. ECTS</i>
Загальний навчальний час підготовки (академічних годин / кредитів ECTS)	1800	60
<i>Навчальний час за циклами нормативних дисциплін:</i>	1350	45
– загальної підготовки	450	15
– професійної підготовки	900	30
<i>Навчальний час за циклами вибірових дисциплін:</i>	450	15
– вільного вибору аспірантів	450	15

Перелік навчальних дисциплін і практик

Шифр навчальної дисципліни або практики	Назва навчальної дисципліни або практики	Назва блоку змістових модулів, що входить до навчальної дисципліни або практики	Шифр блоку змістових модулів, що входить до навчальної дисципліни або практики	Назва змістового модуля	Шифри змістових модулів, що входять до блоку змістових модулів
1	2	3	4	5	6
I. Цикл загальної підготовки					
1.1. Нормативні дисципліни					
ГСЕ1.01	Філософія науки	Предмет і завдання курсу «Філософія науки»	ГСЕ1.01.01	Наука в системі філософських знань. Світова філософська думка. Українська філософська думка. Філософія в українській діаспорі. Філософія як наука. Філософія та проблеми пізнання. Філософський аналіз культури.	КЗН-01.ПР.Р.01.05
		Історія світової філософії	ГСЕ1.01.02		КЗН-01.ПР.Р.02.06
		Історія філософії України	ГСЕ1.01.03		КЗН-01.ПР.Р.03.07
ГСЕ1.02	Педагогіка, психологія та етика науковця	Психологія як наука, її предмет, методи дослідження в психології, відчуття, сприймання, увага, пам'ять, уява, мислення, мовлення, емоції, характер, темперамент, здібності.	ГСЕ1.02.01	Типові моделі усної комунікації та найпоширеніші граматичні структури реєстру. Техніка ведення бесіди. Відчуття, сприймання, увага, пам'ять, уява, мислення, мовлення, емоції. Організація навчального процесу у вищій	КЗП-06.ЗП.Р.01.06
		Історія розвитку педагогічної думки в Україні, історія розвитку зарубіжної педагогічної думки, методи педагогічних досліджень.	ГСЕ1.02.02		КЗП-06.ЗП.Р.02.07
		Етика науковця: особливості, зміст, принципи та функції педа-	ГСЕ1.02.03		КСП-03.ПП.Р.01.13

		гогічної моралі, характер діяльності. Основи педагогічного етикету.		школі.	
ГСЕ1.03	Українське наукове мовлення і проблеми термінознавства	Зміст понять «українська мова», «академічне письмо»	ГСЕ1.03.01	Традиції академічної української мови.	КСО-02.ПП.Р.01.01
		Сучасний діловий документ	ГСЕ1.03.02	Сучасний діловий документ. Мовленнєвий етикет. Види ділових паперів.	КСО-02.ПП.Р.02.02 КСП-08.ПП.Р.01.17
ГСЕ1.04	Наукова комунікація англійською мовою	Етика ділового спілкування англійською мовою	ГСЕ1.04.01	Правильне та вільне усне та письмове спілкування англійською мовою в різних ситуаціях, головним чином, в ситуаціях професійного спілкування. Підготовка рефератів англійською мовою.	КІ-01.ПП.Р.01.03 КСП-07.ПП.Р.01.12
		Письмове академічне мовлення англійською мовою	ГСЕ1.04.02		
		Підготовка статті (реферату) англійською мовою	ГСЕ1.04.03		
II. Цикл професійної підготовки					
2.2. Нормативні дисципліни					
ППЗ.01	Історія археологічної науки	Методи вивчення історії археології	ППЗ.01.01	Відомості культурно-історичного процесу. Особливості культурних епох, і їх духовних цінностей та пріоритетів. Досягнення у різних галузях духовної культури.	КСО-05.ПР.Р.02.07
		Палеоліт. Мезоліт. Неоліт	ППЗ.01.02		
		Енеолітичні культури. Культури епохи бронзи	ППЗ.01.03		
		Ранньозалізний вік. Археологія раннього середньовіччя	ППЗ.01.04		
ППЗ.02	Факультатив-практикум по написанню наукових статей, підго-	Методика написання наукових статей, підготовка доповідей, проектів, презентацій, грантів	ППЗ.02.01	Удосконалення рівня професійної компетентності.	КСО.05.ПР.Р.01.03

	товка доповідей, проектів, презентацій, грантів				
ППЗ.03	Факультатив-практикум по написанню наукових статей іноземною мовою	Підготовка статті (реферату) іноземною мовою	ППЗ.03.01	Підготовка рефератів (статей) іноземною мовою.	КСП-07.ПП.Р.01.12
ППЗ.04	Асистентська практика	Професійно-особистісна адаптація до викладацької діяльності, вироблення системи педагогічних умінь та навичок	ППЗ.04.01	Удосконалення рівня професійної компетентності.	КЗН-03.ЗП.Р.02.07
ППЗ.05	Переддипломна практика	Методика написання дисертації на здобуття наукового ступеня доктора філософії	ППЗ.05.01	Удосконалення рівня професійної компетентності.	КЗН-03.ЗП.Р.02.07

2.2. Дисципліни вільного вибору аспірантів

Блок А

ППС3.0 1	Історія України	Історія України в системі гуманітарних дисциплін.	ППС3.01.01	Формування українського етносу та його етнічної території. Україна – суверенна, незалежна держава.	КСО.06.ПР.Р.01.04
		Княжа доба.	ППС3.01.02		
		Козацькі часи в історії України.	ППС3.01.03		
		Українське державотворення в 1917-1921 рр.	ППС3.01.04		
		Незалежна українська держава.	ППС3.01.05		
ППС3.0 2	Історіографія історії України	Предмет і об'єкт історії історичної науки	ППС3.02.01	Інноваційні системи, технології та моделі навчання історії.	КЗН-03.ЗП.Р.01.03
		Принципи періодизації історії історичної науки України	ППС3.02.02		
		Виникнення і поширення суспільних уявлень про минуле	ППС3.02.03		
		Історіографія України в ХХ-ХХІ ст.	ППС3.02.03		
ППС3.0 3	Джерелознавство	Джерела з історії України. Джерелознавство.	ППС3.03.01	Джерелознавство. Історія історичної науки. Критерії періодизації.	КЗП-02.ПР.Р.01.12
		Джерела з всесвітньої історії. Археографія	ППС3.03.02		
ППС3.0	Методологія	Класифікація методо-	ППС3.04.01	Ознайомлення із	КЗН-

4	історичних досліджень	логічних підходів в наукових дослідженнях		сучасними методологічними підходами, формами організації та здійснення діяльності в різних сферах суспільно-політичного життя. Пасивні й активні методи навчання історії. Методи наочного навчання історії.	02.ПП.Р.02.04 КСП-02.ПР.Р.01.16 КСП-02.ПР.Р.02.17
		Загальнонаукові методи в історії	ППСЗ.04.02		
		Спеціально-наукові методи в історії	ППСЗ.04.03		
		Генетичний метод	ППСЗ.04.04		
		Порівняльний (компаративний) метод	ППСЗ.04.05		
		Типологічний метод	ППСЗ.04.06		
		Діахронний метод	ППСЗ.04.07		
		Конкретно-наукові методи в історії	ППСЗ.04.08		
		Комп'ютерні та інформаційні технології в історичних дослідженнях	ППСЗ.04.09		
Блок Б					
ППСЗ.05	Всесвітня історія	Предмет і завдання всесвітньої історії.	ППСЗ.05.01	Геополітика в світовому історичному процесі.	КЗП-04.ПП.Р.01.08
		Історія країн світу	ППСЗ.05.02		
ППСЗ.06	Історіографія всесвітньої історії	Предмет і об'єкт історії історичної науки	ППСЗ.05.01	Інноваційні системи, технології та моделі навчання історії. Удосконалення рівня професійної компетентності.	КЗН-03.ЗП.Р.01.03 КЗН-03.ЗП.Р.02.04
		Принципи періодизації історії історичної науки	ППСЗ.05.02		
		Виникнення і поширення суспільних уявлень про минуле	ППСЗ.05.03		
		Історична думка епохи Античності	ППСЗ.05.04		
		Теологічна історія епохи Середньовіччя	ППСЗ.05.05		
		Критична історіографія епохи Відродження і Просвітництва	ППСЗ.05.06		
		Історична наука в країнах Європи й Америки ХІХ ст.	ППСЗ.05.07		
		Історична наука в країнах Європи і Америки ХХ-ХХІ ст.	ППСЗ.05.08		
ППСЗ.03	Джерелознавство	Джерела з історії України. Джерелознавство.	ППСЗ.03.01	Джерелознавство. Історія історичної науки. Критерії періодизації.	КЗП-02.ПР.Р.01.12
		Джерела з всесвітньої	ППСЗ.03.02		

ППСЗ.0 4	Методологія історичних досліджень	історії. Археографія			
		Класифікація методологічних підходів в наукових дослідженнях	ППСЗ.04.01	Ознайомлення із сучасними методологічними підходами, формами організації та здійснення діяльності в різних сферах суспільно-політичного життя. Пасивні й активні методи навчання історії. Методи научного навчання історії.	КЗН-02.ПП.Р.02.04 КСП-02.ПР.Р.01.16 КСП-02.ПР.Р.02.17
		Загальнонаукові методи в історії	ППСЗ.04.02		
		Спеціально-наукові методи в історії	ППСЗ.04.03		
		Генетичний метод	ППСЗ.04.04		
		Порівняльний (компаративний) метод	ППСЗ.04.05		
		Типологічний метод	ППСЗ.04.06		
		Діахронний метод	ППСЗ.04.07		
		Конкретно-наукові методи в історії	ППСЗ.04.08		
Комп'ютерні та інформаційні технології в історичних дослідженнях	ППСЗ.04.09				

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проєкту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	відмінно	зараховано
82-89	B	добре	
74-81	C		
64-73	D	задовільно	
60-63	E		
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни